

РЕШЕНИЕ № 436 ОТ 20.11.2013 Г. ПО Н. Д. № 1553/2013 Г., Н. К., Ш Н. О. НА ВКС

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на петнадесети октомври две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: К. Х.

ЧЛЕНОВЕ: Ц. П.

К. Ш.

при участието на секретаря И. П. и в присъствието на прокурора К. К. изслуша докладваното от съдията К. Х. н. дело № 1553/2013 година.

Производството е образувано по общо искане от осъдените Р. С. С., А. И. С. и Н. С. И. за възобновяване на нохд № 916/2013 г. по описа на Специализирания наказателен съд- гр. София и отмяна на протоколното определение от 25.06.2013 г. за одобрение на сключени споразумения, постановено на основание чл. 382, ал. 7 от НПК. В искането се сочат основанията за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5, във вр. чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК. В него осъдените поддържат, че със съдебния акт, с който са одобрени постигнатите между защитата и държавното обвинение споразумения, е било допуснато съществено нарушение на процесуалния закон като съдът не е отчел липсата на съответствие между фактите, за които са се споразумели страните и събраните в хода на досъдебното производство доказателства. Оспорва се факта на извършване на престъпленията и се моли да бъде възобновено приключилото наказателно производство. Като съществено нарушение на процесуалните правила се сочи и обстоятелството, че постигнатите между страните споразумения са били одобрени, независимо че в хода на досъдебното производство не са били събрани доказателствени материали, от които безспорно да са установени отразените в този съдебен акт обстоятелства. Сочените пороци в доказателствената сфера, според осъдените, е основа, одобрените споразумения да бъдат преценени като неправилни и незаконосъобразни и да бъде уважено искането за възобновяване. В съдебно заседание пред настоящия съдебен състав, редовно призовани, осъдените не се явяват и не изпращат представител.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура изразява становище, че искането е неоснователно и като такава, следва да се остави без уважение.

За да се произнесе, Върховният касационен съд съобрази следното:

Производството по нохд № 916/2013 г. по описа на Специализирания наказателен съд- гр. София е приключило с одобрени по реда на чл. 384, ал. 1, във вр. чл. 382, ал. 7 НПК споразумения, сключени между прокурор при Специализираната прокуратура - гр. София и защитника на осъдените Р. С. С., А. И. С. и Н. С. И. -адв. Т. А. от АК- гр. Стара Загора, по силата на които са признати за виновни в това, че:

1. През периода 01.08.2012 г. - 01.12.2012 г., в [населено място] и /населено място/, обвиняемите участвали в организирана престъпна група, с участници Р. С. С., А. И. С. и Н. С. И., създадена с користна цел и с цел да извършат длъжностно присвояване по чл. 201, вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 4, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, пр. 2, вр. ал. 2, вр. чл. 54, ал. 1 от НК са осъдени на по три години лишаване от свобода като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанията е отложено за срок от пет години;

2. През периода 01.08.2012 г. - 01.12.2012 г., в [населено място] и /населено място/, при условията на продължавано престъпление, А. И. С. като извършител - в качеството си на длъжностно лице-шофьор на товарен автомобил към "фирма", а Р. С. С. и Н. С. И.-като негови помагачи, присвоили чужди движими вещи - 4 387 л. /четири хиляди триста осемдесет и седем литра/ дизелово гориво, собственост на "фирма", на обща стойност 11 275 лв. /единадесет хиляди двеста седемдесет и пет лева/, връчени в длъжностното качество на А. С. да ги пази, поради което и на основание чл. 201, вр. чл. 20, ал. 2-за А. С.; на основание чл. 201, във вр. чл. 20, ал. 4-за Р. С. и Н. И. и чл. 26, ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от НК-за тримата обвиняеми, са осъдени на по три години лишаване от свобода като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанията са отложени за срок от пет години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил на всеки от обвиняемите по едно общо наказание от по три години лишаване от свобода, като е отложил изпълнението му на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от по пет години.

Съдът се е произнесъл по веществените доказателства и по разноските по делото като последните, възложил в тежест на осъдените.

Искането е процесуално допустимо, защото е направено от легитимна страна-осъдените по делото лица, в срока по чл. 421, ал. 1 от НПК и съдебният акт подлежи на проверка по реда на възобновяването на наказателното дело, но разгледано по същество, е неоснователно.

Съдебното производство по нохд № 916/2013 г. е образувано по предложение на Специализираната прокуратура/СП/ за одобряване на споразумения по досъдебно производство № 5/2013 г. по описа на СО при СП. Тримата обвиняеми са декларирали, че се отказват от разглеждане на делото от съда по общия ред и приемат решаването му да приключи със споразумението, предложено от прокурора.

В изпълнение на задълженията си по чл. 382, ал. 2 от НПК, с разпореждане от 24.06.2013 г. съдията- докладчик приел, че липсват процесуални пречки за разглеждане на делото в съдебно заседание по реда на глава XXIX от НПК и насрочил същото за разглеждане в открито съдебно заседание на 25.06.2013 г. Видно от протокола на съдебното заседание, проведено на тази дата, са се явили тримата обвиняеми, всеки с упълномощения от тях защитник-адв. Т. А. като никой не е възразил да се даде ход на делото за разглеждане по същество. Изразено е пълно съгласие с постигнатото и подписано споразумение със Специализираната прокуратура, отразено е знанието на обвиняемите за последиците от решаване на делото със споразумение.

Основните оплаквания на осъдените Р. С. С., А. И. С. и Н. С. И. са свързани с незаконосъобразност на постановеното определение по чл. 382, ал. 7 НПК.

Настоящата инстанция не може да сподели отразеното в искането, че не са били налице предпоставки за одобряване на постигнатото между страните споразумение по глава XXIX НПК. В рамките на тази диференцирана процедура съдът е длъжен да направи преглед на събраните в хода на досъдебното производство доказателствени материали и да прецени дали те съответстват на повдигнатите срещу осъдените обвинения и установяват ли отразените в обвинителния акт, релевантни за изхода на производството факти. При преглед на доказателствената съвкупност може да бъде направен извод, че преобладаващата част от доказателствените материали, събрани на досъдебното производство, а именно от показанията на разпитаните свидетели, от протоколите за претърсване и изземване, приложени в т. 1 на л. л. 12, 18, 24, 32, 40 и 52, от физико-химическата, автотехническата и съдебно-стоковата експертиза от т. 4 от досъдебното производство, както и веществените доказателствени средства, събрани чрез прилагане на СРС, установяват именно инкриминираните факти-за трайно структурирано сдружение от осъдените създадено с користна цел-за извършване на престъпление по чл. 201 от НК, чрез което да придобият

неправомерно чужди движими материални ценности, поверени на осъдения А. С., в качеството му на длъжностно лице да ги пази. С оглед разпределените функции между участниците в организираната престъпна група и изложеното по-горе, осъденият Н. И. е участник в присвоителната дейност, а не е вещен укривател на дизеловото горивото, предмет на престъплението.

Поради изложеното, възражението в искането, че с одобреното споразумение съдът е нарушил закона, тъй като обвиненията не били доказани, е неоснователно. Решаването на делото със споразумение е една възможност, изключение от общия ред и инициативата за това принадлежи на прокурора или защитниците и когато обвиняемите не са съгласни по този ред да приключи делото, предложение до съда не би могло да се изготви. Съдът е изпълнил в пълен обем задълженията си, произтичащи от реда, по който се разглежда делото. В съдебното заседание на 25.06.2013 г., преди да пристъпи към обсъждане на споразуменията, той разяснил на обвиняемите правата им по НПК, след което те поотделно заявили, че разбират обвинението, признават се за виновни, доброволно са подписали споразуменията, разбират последиците от него и се съгласяват с тях. В искането за възобновяване не се съдържат оплаквания, че процесът на изготвяне на споразумението е опорочен и се отклонява от действителната воля на осъдените, а данни в тази насока не се откриват и при служебния преглед на извършените процесуални действия. Напротив, в искането си тримата осъдени изрично твърдят пред настоящата инстанция, че са предпочели споразумението пред общата състезателна процедура предвид възможността за по-леко наказание. При това положение атакуваният съдебен акт би бил основателно атакуван само в хипотезата на нарушение на чл. 382, ал. 7 от НПК, ако съдът е допуснал одобрение на споразумение, противоречащо на закона и морала, каквато хипотеза, в случая не е налице.

Макар в нормата на чл. 321, ал. 3 от НК да не е посочено изрично престъплението по чл. 201 от НК, логическото и семантичното тълкуване на употребения в същата норма израз "създадена с користна цел"/ като елемент от фактическия състав/, води до заключението за съставомерност по този наказателен състав, когато организираната престъпна група е структурирана трайно за неправомерно придобиване на чуждо имущество чрез присвоителна дейност като поне един от участниците в нея притежава необходимото по чл. 93, т. 1, б."б" от НК длъжностно качество и предмета на престъплението му е бил връчен да го пази или управлява.

Ето защо, искането на осъдените Р. С. С., А. И. С. и Н. С. И. за отмяна по реда на възобновяването на протоколното определение от 25.06.2013 г., постановено на основание чл. 382, ал. 7 от НПК по нохд № 916/2013 г. по описа на Специализирания наказателен съд- гр. София, е неоснователно и следва да се остави без уважение.

По изложените съображения и с аргумент на обратното на чл. 425 от НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдените Р. С. С., А. И. С. и Н. С. И. за отмяна по реда на възобновяването на определението от 25.06.2013 г., постановено по нохд № 916/2013 г. по описа на Специализирания наказателен съд- гр. София.

Решението не подлежи на обжалване.

